

Kwalifikacje w Nowej Zelandii

1. Wprowadzenie	2
2. Nowozelandzka Rama Kwalifikacji (NZQF).....	4
3. Kwalifikacje z obszaru edukacji formalnej.....	10
4. Zasady walidacji efektów uczenia się (RPL).....	12
5. Bibliografia	13

1. Wprowadzenie

Nowa Zelandia (*Aotearoa*¹) jest monarchią konstytucyjną. Obok Australii, RPA, Francji, Irlandii, Szkocji i Wielkiej Brytanii państwo to było jednym z pierwszych krajów na świecie, gdzie wdrożono krajową ramę kwalifikacji, mającą ułatwiać porównywanie kwalifikacji oraz zdobywanie wiedzy przez całe życie².

Wprowadzona w 1992 roku Krajowa Rama Kwalifikacji (*National Qualifications Framework*) skupiała się na wybranych kwalifikacjach³. Początkowo nowozelandzka Krajowa Rama Kwalifikacji składała się z ośmiu poziomów. Do poziomów 1-4 przypisano Narodowe Świadectwo („*National Certificate*”), a do poziomów 5-7 Narodowy Dyplom („*National Diploma*”). Do poziomu 7. przypisano Tytuł Licencjata (*Bachelor's Degree*), a do poziomu 8. tytuły magistra i doktora, a także dyplomy kończenia studiów podyplomowych.

W 2001 roku Krajowa Rama Kwalifikacji została rozszerzona do dziesięciu poziomów w ramach prac nad Nowozelandzkim Rejestrem Kwalifikacji o Gwarantowanej Jakości (*Register of Quality Assured Qualifications - KiwiQuals*).

W 2004 roku Nowozelandzki Urząd ds. Kwalifikacji (New Zealand Qualifications Authority) rozpoczął prace nad uproszczeniem i ujednoczeniem systemu kwalifikacji. Po sprawdzeniu 2,5 tysiąca kwalifikacji nadawanych przez ponad 400 instytucji uznano, że wiele kwalifikacji się pokrywa, podjęto więc decyzję o usunięciu z rejestru ponad pół tysiąca kwalifikacji. Zaktualizowany rejestr obejmujący już wszystkie aktualne kwalifikacje, który został w pełni wdrożony w życie w 2006 roku⁴.

Rejestr wciąż nie był jednak wystarczająco przejrzysty, aby spełniać wymagania uczniów, pracodawców oraz innych interesariuszy.

W latach 2008-2009 urzędnicy przeprowadzili więc przegląd systemu kwalifikacji, skupiając się na kwalifikacjach przypisanych do poziomów 1-6. Podczas prac okazało się, że uczniowie kiepsko radzili sobie z planowaniem swojej ścieżki kształcenia w ramach istniejącej ramy kwalifikacji. Z kolei pracodawcy narzekali na to, że nie zawsze mają pewność, czy potencjalni pracownicy rzeczywiście posiadają pożądaną na danym stanowisku wiedzę czy umiejętności. Ekspertki zaangażowani w prace nad tym przeglądem zalecili więc cały pakiet zmian mających wzmocnić i uprościć nowozelandzki system kwalifikacji.

¹ Nazwa w języku maoryskim. Językami oficjalnymi w Nowej Zelandii są angielski oraz maoryski. Dla uproszczenia w dalszej części tego opracowania oryginalne nazwy będą podawane tylko w języku angielskim;

² New Zealand Qualifications Authority, <http://www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/history-of-nzqf/nzqf-timeline-1980s-2008/>

³ „*Comprehensive NQF: A way to strengthen permeability and lifelong learning?*”, s. 4;

⁴ New Zealand Qualifications Authority, <http://www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/history-of-nzqf/nzqf-timeline-1980s-2008/>

Celem reformy miało być doprowadzenie do tego, aby⁵:

- ✓ opisy poszczególnych poziomów kwalifikacji w jasny sposób określały **umiejętności** (*skills*), **wiedzę** (*knowledge*) oraz **cechy** (*attributes*) absolwenta na danym poziomie;
- ✓ opisy kwalifikacji jasno wskazywały ścieżki przejścia oraz możliwości kontynuacji kształcenia lub rozwoju zawodowego;
- ✓ zwiększyła się porównywalność efektów uczenia się w Nowej Zelandii w wymiarze międzynarodowym;

Najważniejszym zaleceniem ekspertów było utworzenie Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji (*New Zealand Qualifications Framework – NZQF*)⁶. Wdrożenie NZQF – która 1 lipca 2010 roku zastąpiła *National Qualifications Framework* oraz *Register of Quality Assured Qualifications* – pozwoliło utworzyć nowoczesny system kwalifikacji, który jest jednocześnie zgodny z innymi ramami kwalifikacji w różnych krajach świata⁷ (patrz dalej). Podczas reformy zmieniono część nazw kwalifikacji. Nowe albo uaktualnione kwalifikacje z poziomów 1-6 mają w swych tytułach określenie „nowozelandzkie” (*New Zealand*) zamiast określenia „krajowe” (*national*) lub nazwy instytucji kształcącej (*provider*)⁸.

⁵ „*Comprehensive NQF: A way to strengthen permeability and lifelong learning?*”, s. 7;

⁶ New Zealand Qualifications Authority <http://www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/>

⁷ New Zealand Qualifications Authority www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/history-of-Onzqf/

⁸ NZQA; www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/understand-nz-quals/

2. Nowozelandzka Rama Kwalifikacji (NZQF)

Nowozelandzka Rama Kwalifikacji (*New Zealand Qualifications Framework – NZQF*) opiera się na efektach uczenia się⁹ i posiada, jak już wspomniano 10 poziomów (poziom 10. oznacza kwalifikacje najwyższe, a poziom 1. kwalifikacje najmniej skomplikowane).

Każdy typ kwalifikacji został przypisany do jednego z poziomów NZQF¹⁰. Każdemu typowi kwalifikacji w NZQF przypisano również wartość punktową (*credit value*) - liczba ta zależy od czasu nauki koniecznego do zdobycia danych efektów uczenia się przez typowego ucznia. Jeden punkt odpowiada 10 godzinom nauki.

Poziomy kwalifikacji Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji zostały opisane za pomocą trzech kategorii charakterystyk poziomów:

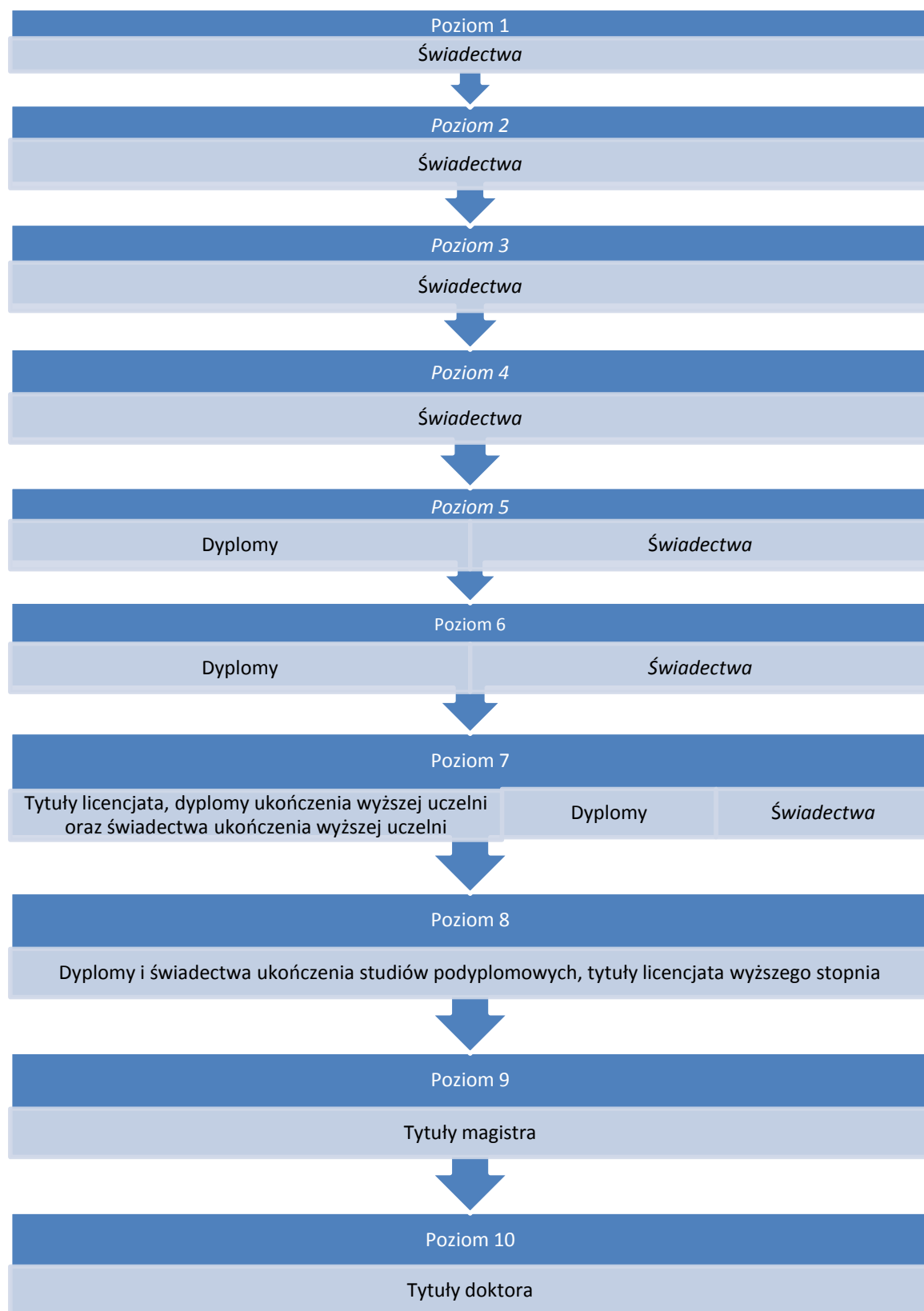
1. Wiedzy (*knowledge*);
2. Umiejętności (*skills*);
3. Zdolność do zastosowania zdobytej wiedzy i umiejętności (*application* - zamiast stosowanych wcześniej *attributes*);

⁹ New Zealand Qualifications Authority, www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/history-of-nzqf/;

¹⁰ NZQA, www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/understand-nz-quals/;

Typy kwalifikacji przypisane do 10 poziomów Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji:

Przykładowy opis typu kwalifikacji: certificate level 1 (świadectwo na poziomie 1):

Cel:

Świadectwo na poziomie 1 kwalifikuje osobę posiadającą podstawową wiedzę ogólną oraz podstawowe umiejętności do pracy, dalszego uczenia się oraz/lub do zaangażowania w życie społeczności¹¹.

Efekty uczenia się:

Posiadacz świadectwa na poziomie 1:

- posiada podstawową wiedzę ogólną;
- posiada podstawowe umiejętności wymagane do wykonywania prostych zadań;
- potrafi znajdować proste rozwiązania prostych problemów;
- posiada umiejętności czytania i liczenia niezbędne do życia codziennego;
- współdziała z innymi;

Wymagana liczba punktów

To świadectwo zostało przypisane do poziomu 1. Wymagana liczba punktów (credits) wynosi minimum 40, czyli jest 400 godzin nauki.

Polityka włączania nowych kwalifikacji do NZQF

Procedura przypisywania nowych kwalifikacji do poziomów 1-6 Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji składa się z dwóch głównych etapów¹²:

- 1) **Wniosek o opracowanie kwalifikacji** (*application to develop*) - ten etap ma na celu zapewnienie, że wszystkie nowe kwalifikacje są istotne oraz, że nie pokrywają się z tymi, które już zostały przypisane do Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji.

Żeby dana kwalifikacja mogła zostać przypisana do NZQF¹³ we wniosku muszą znaleźć się między innymi:

- informacje o tytule kwalifikacji, jej typie oraz poziomie (kwalifikacja musi być przypisana zgodnie z definicjami składników opisów poziomu dla poszczególnych zakresów efektów uczenia się na danym poziomie)

¹¹ Raport „The New Zealand Qualifications Framework”, NZQA, kwiecień 2011, s. 13;

¹² <http://www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/listing-qualifications-on-the-nzqf/> ;

¹³ Raport „The New Zealand Qualifications Framework”, NZQA, kwiecień 2011, s. 10;

- informacje o liczbie punktów oraz sześciocyfrowym kodzie zgodnym z nowozelandzkim systemie klasyfikacji kwalifikacji (New Zealand Standard Classification of Education – NZSCED)¹⁴,
- nazwę i status prawny podmiotu tworzącego daną kwalifikację (musi to być instytucja akceptowana przez Nowozelandzki Urząd ds. Kwalifikacji – NZQA – jako podmiot prawny),
- oświadczenie o strategicznym celu stworzenia nowej kwalifikacji (musi ono jasno określać, jakie znaczenie dla uczniów, przemysłu oraz społeczności ma dana kwalifikacja, informować o potrzebie stworzenia nowej kwalifikacji i wyjaśniać, jakie są najważniejsze różnice między proponowaną kwalifikacją, a kwalifikacji już istniejącymi w ramach NZQF¹⁵);
- jasną oraz treściwą informację o efektach uczenia się opisanych w trzech kategoriach (wiedzy, umiejętności oraz zdolności do zastosowania wiedzy);
- czas na weryfikację – okres, po którym dokonana zostanie weryfikacja danej kwalifikacji. Nie może być on dłuższy niż pięć lat od włączenia do NZQF;
- informację o sposobie nadawania kwalifikacji oraz kontroli jakości kwalifikacji;
- poparcie interesariuszy (*stakeholders*), potwierdzających, że na poziomie narodowym istnieje potrzeba stworzenia nowej kwalifikacji. Obligatoryjne jest poparcie m.in. branżowych organizacji kształcenia zawodowego lub innych instytucji edukacyjnych, które mogłyby prowadzić kursy prowadzące do nabycia danej kwalifikacji¹⁶;

2) **Wniosek o zgodę na włączenie nowej kwalifikacji** (*application for approval*) – drugi etap ma miejsce w momencie, kiedy kwalifikacja została już opracowana. Jego częścią jest wniosek o zgodę na włączenie nowej kwalifikacji do Nowozelandzkiego Urzędu ds. Kwalifikacji. Jeśli NZQA wyrazi zgodę, aplikacja zostaje przypisana do Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji;

Wszystkie kwalifikacje przypisane do NZQF podlegają systematycznej weryfikacji (nie rzadziej niż raz na pięć lat). Jej celem jest sprawdzenie, czy nadal są one użyteczne, istotne oraz czy wciąż odpowiadają na zapotrzebowanie uczniów, danej branży oraz innych interesariuszy. Za przeprowadzanie tego typu weryfikacji odpowiedzialny jest Nowozelandzki Urząd ds. Kwalifikacji (NZQA) – jako instytucja statutowo odpowiedzialna za jakość wszystkich kwalifikacji przypisanych do NZQF. NZQA rezerwuje sobie prawo do zmiany statusu danej kwalifikacji¹⁷.

Każda kwalifikacja przypisana do NZQF musi zawierać informacje o swoim statusie¹⁸.

¹⁴ Więcej informacji o kodach w dalszej części tego artykułu;

¹⁵ *Guidelines for approval of qualifications at levels 1-6 for listing on the New Zealand Qualifications Framework*;

¹⁶ Raport „*The New Zealand Qualifications Framework*”, NZQA, kwiecień 2011, s. 11;

¹⁷ *Ibidem*, s. 12;

¹⁸ <http://www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/understand-nz-quals/>

- ❖ **Current** (aktualna) – oznacza kwalifikację aktualnie przypisaną do NZQF. Organizacje edukacyjne mogą prowadzić kursy prowadzące do jej nabycia;
- ❖ **Expiring** (wygasająca) – oznacza kwalifikację, w przypadku której rozpoczął się już proces zastąpienia jej przez nową kwalifikację lub wobec której podjęto decyzję o wstrzymaniu dalszego jej nadawania. Studenci uczący się już w danym kierunku mogą dokończyć naukę i w określonym czasie zdobyć taką kwalifikację. Żadni nowi uczniowie nie mogą już jednak rozpoczynać studiów/szkolenia, których celem jest zdobycie takiej kwalifikacji;
- ❖ **Discontinued** (wstrzymana) – oznacza kwalifikację, która nie jest już nadawana;

Rejestr kwalifikacji

Utworzenie rejestru kwalifikacji w Nowej Zelandii miało istotny wpływ na rozwój ram kwalifikacji. Rejestr stał się bowiem ważnym źródłem informacji dla uczniów oraz interesariuszy. W jego tworzenie zaangażowane były zarówno instytucje edukacyjne, jak i przedstawiciele biznesu oraz przemysłu.¹⁹

Każda kwalifikacja przypisana do NZQF ma swój specjalny sześciocyfrowy kod w nowozelandzkim systemie klasyfikacji kwalifikacji (New Zealand Standard Classification of Education – NZSCED). Na podstawie kodu kwalifikacji można się dowiedzieć, do jakiej dziedziny została przypisana konkretna kwalifikacja. System ten ułatwia kandydatom wyszukiwanie kwalifikacji zgodnych z ich obszarem zainteresowań²⁰.

Każdy kod można podzielić na trzy części w zależności od szczegółowości opisu:

- ✓ **poziom ogólny**²¹ to dwie pierwsze cyfry kodu. Wskazują bardzo ogólnie na dziedzinę działalności, np. 04 to architektura i budownictwo;
- ✓ **poziom zawężony**²² to cztery pierwsze cyfry kodu. Wskazują one już na konkretną gałąź danej dziedziny działalności, np. kod 0401 oznacza architekturę i środowisko miejskie, 0403 budownictwo;
- ✓ **poziom szczegółowy**²³ składa się ze wszystkich sześciu cyfr i jest przypisany do bardzo konkretnego obszaru, np. kod 040105 oznacza kwalifikacje związane z architekturą krajobrazu, a 040107 z projektowaniem wnętrz.

¹⁹ „Comprehensive NQF: A way to strengthen permeability and lifelong learning?”, s. 6;

²⁰ NZQA, <http://www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/nzqf/understand-nz-quals/>;

²¹ www.educationcounts.govt.nz/data-services/collecting-information/code_sets/new_zealand_standard_classification_of_education_nzsced/nzsced_broad_fields_of_study

²² http://www.educationcounts.govt.nz/data-services/collecting-information/code_sets/new_zealand_standard_classification_of_education_nzsced/nzsced_narrow_fields_of_study

²³ http://www.educationcounts.govt.nz/data-services/collecting-information/code_sets/new_zealand_standard_classification_of_education_nzsced/nzsced_detailed_fields_of_study#4

Międzynarodowa kompatybilność NZQF

Zarówno w Nowej Zelandii, jak i w krajach europejskich, które już wdrożyły bądź są w trakcie wdrażania narodowych ram kwalifikacji, jednym z celów, jakie stawia się podczas tworzenia systemów jest ułatwienie porównywania efektów uczenia się zarówno w macierzystym kraju, jak i poza jego granicami. Był to też jeden z głównych celów stworzenia Europejskiej Ramy Kwalifikacji (ERK)²⁴.

Aby ułatwić porównanie ram kwalifikacji eksperci irlandzkiego Krajowego Urzędu ds. Kwalifikacji (The National Qualifications Authority of Ireland, NQAI) oraz Nowozelandzkiego Urzędu ds. Kwalifikacji (New Zealand Qualifications Authority, NZQA) dokonali porównania narodowych ram kwalifikacji obydwu krajów. We wspólnym raporcie zauważają, że proces uznawania kwalifikacji bardzo ułatwia fakt, że obie ramy kwalifikacji oparte są na efektach uczenia się pogrupowanych na **wiedzę, umiejętności** oraz **kompetencje/zdolności do zastosowania zdobytej wiedzy i umiejętności**²⁵.

Jednak, mimo, że zarówno Irlandzka Rama Kwalifikacji, jak i Nowozelandzka Rama Kwalifikacji liczą 10 poziomów, to eksperci z obydwu krajów doszli do wniosków, iż dużo bardziej kompatybilne są kompetencje przypisane do wyższych poziomów niż do poziomów niższych. Porównując kwalifikacje eksperci oparli się na zasadzie najlepszego dopasowania (best fit principle)²⁶.

Za "zasadniczo zgodne" eksperci uznali kwalifikacje przypisane do:

- poziomu 7. Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji i poziomu 7. Irlandzkiej Ramy Kwalifikacji (**Bachelor Degree – tytuł licencjata**);
- poziomu 8. Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji (**Bachelor honours degree – tytuł licencjata wyższego stopnia**) i poziomu 8. Irlandzkiej Ramy Kwalifikacji (**Honours Bachelor Degree – wyższy stopień licencjacki**);
- poziomu 9. Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji i poziomu 9. Irlandzkiej Ramy Kwalifikacji (**Masters degree – tytuł magisterski**);
- poziomu 10. Nowozelandzkiej Ramy Kwalifikacji i poziomu 10. Irlandzkiej Ramy Kwalifikacji (**Doctoral degree – tytuł doktora**);

Eksperti z obu krajów doszli też do wniosku, że kompatybilność świadectw i dyplomów z poziomów 7-9 oraz kwalifikacji przypisanych do poziomów 1-6 wymaga dalszych prac²⁷.

²⁴ <http://www.kwalifikacje.edu.pl/pl/ramy-w-europie/135-historia-ram-w-europie>

²⁵ „The Compatibility of Qualifications in Ireland and New Zealand” s. 5

²⁶ „The Compatibility of Qualifications in Ireland and New Zealand” s. 6;

²⁷ Ibidem;

3. Kwalifikacje z obszaru edukacji formalnej

Edukacja podstawowa i średnia

System edukacji Nowej Zelandii cieszy się opinią jednego z najlepszych na świecie. W raporcie „The Learning Curve” opracowanym przez firmę edukacyjną Pearson – stworzonym m.in. na podstawie badań PISA sprawdzających umiejętności w czytaniu ze zrozumieniem, matematyce i naukach przyrodniczych - Nowa Zelandia została sklasyfikowana na ósmym miejscu wśród 40 badanych krajów²⁸ (Polska w tym samym raporcie zajęła pozycję 14.²⁹).

Edukacja szkolna w Nowej Zelandii - dla obywateli tego kraju i stałych rezydentów - jest bezpłatna dla dzieci i młodzieży w wieku od piątego do dziewiętnastego roku życia. Większość dzieci (86 proc.) uczęszczają do szkół publicznych prowadzonych przez państwo (w Nowej Zelandii istnieje ich ponad 2,5 tys.). Pozostałe dzieci uczą się m.in. w szkołach prywatnych (w których nauczanie jest już płatne), kościelnych lub są uczone przez rodziców w domach.

Nauka w szkole podstawowej oraz średniej trwa 13 lat. Nauczanie jest obowiązkowe od szóstego do 16. roku życia. Większość uczniów ma w tym wieku ukończoną klasę 11. (*Year 11*). Najczęściej uczniowie kończą jednak jeszcze klasy 12. oraz 13.

Naukę **w szkole podstawowej** (*primary school*) zdecydowana większość dzieci w Nowej Zelandii zaczyna w wieku pięciu lat. Edukacja na tym poziomie zaczyna się na poziomie klasy pierwszej (*Year 1*), a kończy na poziomie klasy ósmej (*Year 8*).

Nauczanie na poziomie klasy siódmej oraz ósmej odbywa się albo jeszcze w szkole podstawowej (*full primary school*) albo w odpowiedniku polskiego gimnazjum (*intermediate school*)³⁰.

Nauka **w szkole średniej** (*secondary school, high school*) obejmuje program od klasy 9. do klasy 13. (uczniowie na tym poziomie są przeważnie w wieku 13-17 lat)³¹.

²⁸ NZ's education system ranked high globally, „The New Zealand Herald”, 01.12.2012, http://www.nzherald.co.nz/nz/news/article.cfm?c_id=1&objectid=10851193;

²⁹ Polska edukacja chwalona na świecie, http://www.men.gov.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=3757%3Apolaska-edukacja-chwalona-na-wiecie-&catid=125%3Aksztacenie-i-kadra-aktualnoci&Itemid=76;

³⁰ Źródło: Ministerstwo Edukacji Nowej Zelandii, www.minedu.govt.nz/NZEducation/EducationPolicies/InternationalEducation/ForInternationalStudentsAndParents/NZEdOverview/School_Education.aspx;

³¹ Źródło: Ministerstwo Edukacji Nowej Zelandii, www.minedu.govt.nz/NZEducation/EducationPolicies/InternationalEducation/ForInternationalStudentsAndParents/NZEdOverview/School_Education.aspx;

Kształcenie i szkolenie zawodowe

Uczniowie mogą jeszcze w szkole średniej zacząć naukę przedmiotów o bardziej zawodowym charakterze. W Nowej Zelandii na poziomie edukacji w szkole średniej nie istnieje jednak jasny podział programów na jednoznacznie akademicką oraz jednoznacznie zawodową ścieżkę nauczania. Typowo zawodowe kwalifikacje można zdobyć na uczelniach wyższych (patrz dalej). Uczniowie mogą również liczyć na profesjonalnej doradztwo w sprawie planowania kariery³².

Szkolnictwo wyższe

Kwalifikacje z obszaru edukacji wyższej³³ są nadawane na uniwersytetach publicznych oraz prywatnych – a także w college'ach oraz instytucjach kształcenia i szkolenia zawodowego.

Uniwersytety oferują typowo akademickie studia. Ich ukończenie umożliwia nabycie **tytułu licencjata** (*Bachelor Degree* - 7. poziom NZQF), **tytułu magistra** (*Masters Degree* - 9. poziom NZQF) lub **tytułu doktora** (*Doctoral Degree* – 10. poziom NZQF).

Możliwość nabycia kwalifikacji zawodowych³⁴ oferują państwowe politechniki (ITPs), a także prywatne instytucje szkolenia zawodowego (Private Training Providers – PTEs)³⁵.

Prywatne instytucje szkolenia zawodowego przeważnie organizują kursy w konkretnych dyscyplinach, np. w biznesie czy turystyce. Pozwalają one studentom na uzyskanie kwalifikacji **Graduate Certificate** oraz **Graduate Diploma**.

Specyficznym dla Nowej Zelandii typem uczelni wyższej jest wānanga³⁶. Jej celem jest zachowanie – poprzez nauczanie i prace badawcze – kultury i tradycji Maorysów. Organizują one m.in. studia dla kandydatów chcących pracować w administracji maoryskich organizacji, ale również np. studia z zarządzania.

Zgodnie z Ustawą o edukacji z 1989 r. wānangi³⁷ uznawane są za instytucje edukacyjne na poziomie uniwersytetów, politechnik czy college'ów. Wānangi nadają przeważnie kwalifikacje na poziomie świadectw (*certificates*), dyplomów (*diplomas*) oraz tytuły licencjata, magistra – a nawet tytułu doktora. Programy nauczania w wānangach – tak jak w przypadku innych wyższych uczelni – przechodzą procedurę akredytacji przez NZQA oraz Ministerstwo Edukacji.

³² *ibidem*;

³³ www.newzealandeducated.com/int/en/guide/applying/education_system_qualifications;

³⁴ New Zealand Qualifications Authority, www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/tertiary-education/;

³⁵ New Zealand Educated, www.newzealandeducated.com/int/en/guide/applying/education_system_qualifications;

³⁶ <http://www.nzqa.govt.nz/audience-pages/wananga/>;

³⁷ Nowa Zelandia uznaje trzy wānangi: *Te Wananga o Raukawa*, *Te Wananga o Aotearoa* oraz *Te Whare Wananga o Awanuiarangi*;

Za kontrolę i zapewnianie jakości w sektorze szkolnictwa wyższego odpowiada Nowozelandzki Urząd ds. Kwalifikacji (*New Zealand Qualifications Authority*) - muszą w nim być zarejestrowane wszystkie prywatne instytucje szkoleniowe.

4. Zasady walidacji efektów uczenia się

Aby ułatwić przenoszenie osiągnięć oraz walidację efektów uczenia się uzyskanych w edukacji pozaformalnej oraz poprzez uczenie się nieformalne w Nowej Zelandii wprowadzono Politykę Uznawania i Transferu Punktów (*Credit Recognition and Transfer Policy*).

Uznawanie i walidacja efektów wcześniejszego uczenia się (RPL) odbywa się na podstawie³⁸:

- dowodów potwierdzających posiadanie odpowiednich kompetencji;
- testów i sprawdzianów, na podstawie których ocenia się, czy kandydat ma wszystkie umiejętności i całą potrzebną wiedzę do przyznania danej kwalifikacji;

Akredytowane instytucje edukacyjne oraz zarejestrowani biegli oceniają efekty wcześniejszego uczenia się porównując je do takich standardów obowiązujących w ich własnych programach edukacyjnych i szkoleniowych. Na podstawie takiej oceny podejmują decyzję o natychmiastowym nadaniu kwalifikacji lub informują kandydata o konieczności ukończenia kursu w celu uzupełnienia niezbędnej wiedzy czy umiejętności³⁹.

³⁸ New Zealand Qualifications Authority, www.nzqa.govt.nz/studying-in-new-zealand/tertiary-education/prior-learning-and-credit-transfer/;

³⁹ *Ibidem*;

5. Bibliografia

Publikacje, raporty, broszury i artykuły:

1. Raport „The New Zealand Qualifications Framework”, NZQA, kwiecień 2011;
2. „*Comprehensive NQF: A way to strengthen permeability and lifelong learning?*”, Frances Kelly, <http://ec.europa.eu/education/eu-australia/doc/peer/nz.pdf>;
3. Raport OECD „*Education at a Glance 2013*”; www.oecd.org/edu/eag2013%20%28eng%29-FINAL%2020%20June%202013.pdf;
4. Raport „*The Compatibility of Qualifications in Ireland and New Zealand*”, The National Qualifications Authority of Ireland and the The New Zealand Qualifications Authority, czerwiec 2010;
5. „NZ's education system ranked high globally”, Vaimoana Tapaleao, artykuł z dziennika „The New Zealand Herald”, 01.12.2012;
6. „*Guidelines for approval of qualifications at levels 1-6 for listing on the New Zealand Qualifications Framework*”, NZQA; grudzień 2010;
7. *Guidelines for the Registration of Private Training Establishments*, NZQA, wrzesień 2009;
8. Broszura „*SUPPORTING LEARNING PATHWAYS. Credit Recognition and Transfer Policy*”, New Zealand Qualifications Authority, grudzień 2002;

Źródła internetowe:

1. New Zealand Qualifications Authority, www.nzqa.govt.nz;
2. Ministry of Education, www.minedu.govt.nz;
3. Portal prowadzony przez nowozelandzki resort edukacji, www.educationcounts.govt.nz;
4. European Qualifications Framework, ec.europa.eu/eqf/home_en.htm;
5. New Zealand Statistics, www.stats.govt.nz;
6. International Qualifications Database, www.qualificationsrecognition.ie/qualification-recognition-service-database.html ;
7. „*EQF Linking to the globalised world*”, podstrona Komisji Europejskiej, ec.europa.eu/news/news1160_en.htm.